

Den europæiske købekraftsundersøgelse - PPP

Den europæiske købekraftundersøgelse - PPP	2
1. Baggrund	2
2. Købekraftparitet hvad er det?	2
3. Formål og organisation	3
4. Brugere og anvendelsesområder	3
5. Produktion af statistiken	3
5.1 Omfang - dækning	3
5.2. Datakilder	3
5.2.1.1 Priser for det private forbrug undtaget husleje	4
5.2.1.2 Priser for husleje	4
5.2.1.3 Priser for investeringer	5
5.2.1.4 Priser for offentlige udgifter	5
5.2.1.5 Sundheds undersøgelsen	5
5.2.2 Udgiftsandele og nationalregnskabsdata	6
5.2.3 Valutakurs og befolkningstal	6
5.2.3.1 Valutakurs	6
5.2.3.2 Befolkningstal	6
6. Grupperinger- Nomenklatur	6
7. Beregning	7
7.1 EKS-metoden	7
8. Resultater	8
8.1 Hyppighed	8
8.2. Implementeringskalendar	9
8.3. Præsentation af resultater	10
9. Forskelle og fælles træk mellem Eurostats og OECD PPP undersøgelse	11
10. Distributionskanaler	11

Den europæiske købekraftsundersøgelse - PPP

1. Baggrund

Den europæiske købekraftsundersøgelse er et internationalt statistisksamarbejde, hvor de deltagende lande blandt andet er ansvarlige for dataindsamling, mens EU's statistiske kontor, Eurostat, er ansvarlig for beregning af resultaterne. Validering af data udføres i en interaktiv proces mellem deltagende lande og Eurostat. Til sidst giver deltagende lande en endelig godkendelse af deres data, før Eurostat publicerer resultater.

Resultaterne anvendes primært til prisniveaujustering af nationalregnskabskomponenter, for at kunne foretage realøkonomiske sammenligninger mellem lande. Derudover anvendes købekraftpariteter til opgørelse af sammenlignelige indeks for prisniveauet i forskellige lande. For at kunne foretage realøkonomiske sammenligninger mellem lande er det nødvendigt at omregne til en fælles valuta. En af mulighederne er at omregne med valutakursen. Omregning med valutakursen tager imidlertid ikke hensyn til forskelle i prisniveauet i de lande, der skal sammenlignes. Hvis der omregnes med valutakursen vil der således være en tendens til, at fx BNP overvurderes i lande med et relativt højt prisniveau, mens det undervurderes i lande med relativt lavt prisniveau. Omregning med valutakursen betyder derudover, at en ændret kurs vil medføre, at et land forekommer bedre eller ringere stillet i sammenligning med andre lande, uden at der nødvendigvis er sket realøkonomiske ændringer.

Ved anvendelsen af købekraftpariteter til omregning til en fælles valuta tages derimod højde for forskelle i prisniveauer. Købekraftpariteten udtrykker de relative priser mellem to eller flere lande. Omregning af fx et lands BNP til en anden valuta med købekraftparitet svarer til at opgøre det pågældende lands BNP korrigeret for forskelle i prisniveau, således at der kan foretages reale eller mængdemæssige sammenligninger mellem de to lande. Generelt mindskes forskelle i real produktion og indkomst mellem rige lande (med et relativt højt prisniveau) og fattige lande (med et relativt lavt prisniveau) betydeligt, når der omregnes med købekraftpariteter i stedet for vekselkurser.

2. Købekraftparitet hvad er det?

Købekraftpariteten udtrykker de relative priser. I dens simpleste form defineres en købekraftparitet som prisforholdet mellem nationale valutaer for den samme vare eller tjeneste i forskellige lande. Hvis en bestemt vare, fx et rugbrød, i Danmark koster 15 kr. og i Tyskland 1,5 euro, er købekraftpariteten for rugbrød mellem Danmark og Tyskland $15/1,5 = 10 \text{ kr./euro}$. Omregnes et rugbrød i Danmark med købekraftpariteten vil det have en værdi på $15 \text{ kr.}/10 \text{ kr./euro} = 1,5 \text{ euro}$, svarende til værdien af et rugbrød i Tyskland. Er valutakursen fx $7,5 \text{ kr./euro}$, og omregnes et rugbrød i Danmark til 15 kr. med denne kurs, vil det derimod svare til en værdi på $15 \text{ kr.}/7,5 \text{ kr./euro} = 2 \text{ euro}$. Sammenligning baseret på omregning med valutakursen giver således et forværreret billede af de reale størrelser. Jo længere valutakursen ligger fra købekraftpariteten, jo mere misvisende vil sammenligninger på basis af omregning med valutakursen være.

3. Formål og organisation

Formålet med købekraftpariteter (også kaldet Purchasing Power Parities - PPP) er at belyse de relative priser i forskellige lande. De anvendes til internationale realøkonomiske sammenligninger og til opgørelse af prisniveauindeks. Ved at omregne fx BNP og andre nationalregnskabsposter med købekraftpariteter tages der højde for forskelle i landenes prisniveauer, således at de omregnede beløb bliver reelt sammenlignelige. Hvis der omregnes ved hjælp af valutakursen, tages derimod ikke højde for forskelle i prisniveauer.

I Europa foretages prisundersøgelserne i det såkaldte ECP-samarbejde (European Comparison Programme), som omfatter 37 lande (EU-27, EFTA lande, EU ansøgerlandene, samt Balkan lande). Arbejdet koordineres af Eurostat.

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home>.

OECD koordinerer arbejde for dets ikke-europæiske medlemslande. Resultaterne fra Eurostats og OECD program indgår i en global sammenligning, International Comparison Programme (ICP)

http://siteresources.worldbank.org/ICPEXT/Resources/ICP_2011.html der koordineres af IMF og Verdensbanken.

4. Brugere og anvendelsesområder

De vigtigste brugere af købekraftpariteter er internationale organisationer, som EU, OECD, Verdensbanken, FN og ILO, ministerier, forskningsinstitutioner, pengeinstitutter og andre private virksomheder. Købekraftpariteter anvendes hovedsageligt til internationale sammenligninger af BNP og dets komponenter.

EU kommission anvender BNP per indbygger, omregnet med købekraftpariteter som basis for tildeling af midler fra Struktur fonden for at reducere økonomiske uligheder mellem og inden for de 27 EU lande. Godt 30 procent af Kommissionens totale budget bruges på struktur fondene. Allokeringen af hovedparten af fondsmidlerne sker på basis af BNP- pr. indbygger, omregnet med PPP.

ILO anvender købekraftpariteter til internationale sammenligninger af arbejdsproduktivitet. Offentlige og private virksomheder og institutioner anvender købekraftpariteter til regulering af udstationerede medarbejderes lønninger.

5. Produktion af statistiken

5.1 Omfang - dækning

Købekraftundersøgelsen dækker et bredt udvalg af varer og tjenester, der indgår i BNP og er definerede i ESA95.

5.2. Datakilder

Populationen består af varer og tjenester som indgår i det private og offentlige forbrug, samt af varer og tjenester som indgår i de faste bruttoinvesteringer. Stikprøven af varer og tjenester sammensættes, så den er repræsentativ for det nationale forbrugsmønster og samtidig sammenlignelig mellem lande.

5.2.1 Priser

Priser er gennemsnitlige nationale priser for velspecificerede varer og tjenesteydelser, som er repræsentative for forbrugsmønsteret i et land. Priserne er markedspriser, som forbrugerne faktisk betaler, dvs. inklusive moms og afgifter. Tilbudspriser medtages kun i meget begrænset omfang under visse forudsætninger: hvis produkterne med tilbudspriser har været på markedet i min 4 uger i træk. For Danmarks vedkommende medtages tilbudspriser på øl, sodavand, kaffe og bleer, idet en stor del af omsætningen på disse varer sker til tilbudspriser.

5.2.1.1 Priser for det private forbrug undtaget husleje

Købekraftpariteter for privat forbrug opgøres på baggrund af gennemsnitlige nationale priser for velspecificerede varer og tjenester, som er repræsentative for forbrugsmønsteret. Priserne indsamles i hovedstadsområdet og justeres bagefter til årlige gennemsnitlige nationale priser. Priserne indsamles vha. prisindsamlere, der besøger de enkelte forretninger, samt ved anvendelse af prislister for større kæder og fra Internettet. Der foretages 6 prisundersøgelser over en treårig periode:

	3 årig cyklus		
Undersøgelse	1.års cyklus	2.års cyklus	3.års cyklus
Undersøgelse 1	Fødevarer, drikkevarer og tobak	Hus og have	Tjenester
Undersøgelse 2	Beklædning og fodtøj	Transport, restauranter og hoteller	Møbler og sundhed

1/3 af de varer og tjenester, som indgår i det private forbrug, prissættes hvert år, og for de resterende 2/3 anvendes de tilsvarende forbrugerprisindekset til ekstrapolering for de mellemliggende år. Produktudvalget for hver undersøgelse foretages i tæt samarbejde mellem deltagende lande, og kan variere betydelig fra en undersøgelse til den anden.

5.2.1.2 Priser for husleje

De grundlæggende kilder til huslejeniveau, der indberettes til Eurostat, er Danmarks Statistiks national huslejeundersøgelsen og Byg- og Boligregisteret (BBR). Priser for huslejeniveau beregnes en gang årligt, og omfatter kun de af Eurostat foruddefinerede boliggrupper (ifølge boligtyper, størrelser og varmetyper). Data fra Byg- og Boligregisteret (BBR) om samlede antal af boliger (boligbestanden) og kvalitetsindikatorer stratificeres i overensstemmelse med anmodningen fra Eurostat og anvendes som mængdevægte ved aggregering af huslejeniveauer for enkelte boliggrupper til et overordnet huslejeniveau. Huslejeniveau er opgjort som et aritmetisk gennemsnit af alle huslejer, der tilhører foruddefinerede boliggrupper.

Den gennemsnitlige kvadratmeterpris er opgjort som en sum af alle huslejer for foruddefinerede boliggrupper divideret med summen af boligarealet i den pågældende boliggruppe.

5.2.1.3 Priser for investeringer

Undersøgelsen **for investeringer** består af en undersøgelse for maskiner og udstyr og en for byggeprojekter. Undersøgelserne for maskiner og udstyr gennemføres hvert andet år. Produktudvalg laves i samarbejde mellem de deltagende lande, baseret på de samme kriterier som i undersøgelser for det private forbrug. Da de fleste lande ikke har et tilsvarende indeks (som HICP for det private forbrug) til at fremskrive PPPer for år mellem to undersøgelser anvendes interpolering til at derivere varegruppernes PPPer. Disse PPPer for år t beregnes som geometrisk gennemsnit af alle varegruppernes PPPer for $t-1$ og $t+1$. Anvendelse af implicite prisdeflaterer for de enkelte landes NR er ikke mulig, da disse data kun er tilgængelige på et højere aggregerings niveau. Eurostat beregner PPPer for reference år t 12 måneder efter års afslutning, hvilket betyder at priser for maskiner og udstyr indsamlet i $t+1$ allerede er valideret.

Udvalgte byggeprojekter, prissættes årligt ved anvendelsen af komponentomkostningsmetoden.

5.2.1.4 Priser for offentlige udgifter

Købekraftpariteter for offentlige udgifter opgøres på grundlag af oplysninger fra DSTs lønstatistik. Markedspriser for offentlige tjenesteydelser eksisterer ikke, og derfor bruges lønomkostningerne i offentlig sektor som datainput. Opdatering af lønomkostninger foretages årligt og omfatter lønomkostningerne i den offentlige sektor for en række forskellige erhverv, der defineres i overensstemmelse med International Standard Classification of Occupation (ISCO88), som sikrer sammenlignelighed på tværs af landene.

5.2.1.5 Sundheds undersøgelsen

Inden for rammerne af ECP programmet beregnes PPP for hospitalsvæsen ved anvendelsen af input metoden. Til at fange produktivitets forskelle mellem landene og lave en mere meningsfuld mængdesammenligning imellem landene vil Eurostat skifte til output metoden. Denne metode har til formål at producere internationalt sammenlignelige 'kvasi-priser' for udvalgte hospitalsydelser. Sundhed undersøgelsen indføres som test undersøgelse fra 2011. Prisdata vil være baseret på enhedspris/*quasi* pris estimeret på baggrund af prislister på 40 output-baserede hospitalsydelser i somatiske hospitaler. Når det gælder vægtning er den nuværende NR klassifikation af sundhedsvæsensudgifter ikke tilpasset til deflatering af output baserede PPPs og derfor er det nødvendig at opbygge en ny klassifikation baseret på informationen fra *System of Health Accounts* (SHA). De totale udgifter fra NA vil blive anvendt og allokert ifølge opdeling i SHA. OECD har planlagt at beregne PPP for hele sundhedsvæsenet og udarbejde et sæt af mængde data. Output baserede PPS gør det muligt at måle udbyttet af sundhedssektorens produktion i stedet for den hidtidige metode, hvor man måler omkostningerne.

5.2.2 Udgiftsandele og nationalregnskabsdata

5.2.2.1 Udgiftsandele fra nationalregnskab - vægte

Prisdata fra disse datakilder vægtes med udgiftsandele fra nationalregnskabet. Disse vægte opdateres årligt og anvendes også til vægtning af aggregerede købekraftpariteter.

5.2.3 Valutakurs og befolkningstal

5.2.3.1 Valutakurs

De valutakurser, der anvendes til omregning af nationalregnskabsudgifter i nationale valutaer til euro kommer fra Den Europæiske Centralbank.

5.2.3.2 Befolkningstal

Befolkningstallene der er nødvendige for beregningen af per indbyggere indikatorer er fra Eurostats nationalregnskabs/demografiske database.

6. Grupperinger- Nomenklatur

Købekraftsundersøgelsen følger klassifikation af BNP-anvendelsen i henhold til ESA95. Grupperingen af vare- og tjenester til privat forbrug sker i henhold til **COICOP** (Classification of Individual Consumption by Purpose). Offentligt forbrug af varer- og tjenester er grupperet efter **COFOG** (Classification of the Functions of the Government). Varer i alt, investeringsgoder og tjenester i alt er klassificeret i henhold til **CPA** (Classification of Products by Activity).

Resultaterne offentliggøres i henhold til grupperingerne i **SNA** (System of National Accounts) og **ICP** (International Comparison Programme). I SNA opdeles forbruget efter hvem, der betaler for varer og tjenester, i ICP grupperes efter hvem, der forbruger varer og tjenester. I følge SNA grupperes offentlige udgifter til sundhedsvæsen, undervisning og sociale institutioner derfor under det offentlige forbrug. I ICP grupperes de tilsvarende udgifter derimod under privat konsum, da ydelserne forbruges af den private sektor. Denne gruppering foretages for at undgå forskelle, der ellers ville opstå mellem lande, hvor husholdningerne selv betaler for disse ydelser og lande, hvor ydelserne er helt eller delvist offentligt finansieret.

7. Beregning

7.1 EKS-metoden

Eurostat og OECD bruger Èltetö-Köves-Szulc (EKS)-metoden både til beregningen af PPP'er for basisgrupper og til at aggregere dem. Beregningen af købekraftpariteter på det mest detaljerede niveau sker i to omgange. Først beregnes *bilaterale* købekraftpariteter, dernæst beregnes *multilaterale* købekraftpariteter.

De bilaterale købekraftpariteter viser det relative prisniveau for hvert lande par i undersøgelsen og beregnes i tre trin:

I første trin beregnes indeks (${}_aL_b$) for de relative priser mellem land a og land b for de produkter som er repræsentative i land a, men ikke nødvendigvis i land b:

$${}_aL_b = \left(\prod_{i=1}^k \frac{{}_aP_b^i}{{}_aP_a^i} \right)^{1/k}$$

${}_aP_b^i$: Priser på varer i land b som er repræsentative i land a

${}_aP_a^i$: Priser på repræsentative varer i land a

Der summeres over $i = 1, 2, \dots, k$, som angiver de varer, der er repræsentative i land a.

I andet trin beregnes indeks (${}_aP_b$) for de relative priser mellem land a og land b for de produkter som er repræsentative i land b, men ikke nødvendigvis i land a:

$${}_aP_b = \left(\prod_{r=1}^m \frac{{}_bP_b^r}{{}_bP_a^r} \right)^{1/m}$$

${}_bP_a^r$: Priser på varer i land a som er repræsentative i land b

${}_bP_b^r$: Priser på repræsentative varer i land b

Der multipliceres over $r = 1, 2, \dots, m$, som angiver de varer, der er repræsentative i land b.

I tredje trin beregnes de bilaterale pariteter, såkaldte Fisher-pariteter, ${}_aF_b$, som det geometriske gennemsnit af de to indeks ovenfor:

$${}_aF_b = \left({}_aL_b \cdot {}_aP_b \right)^{1/2}$$

Pariteterne baseres herved på en varekurv, som er lige repræsentativ for de to lande.

Der vil uundgåeligt være varegrupper, hvor der på grund af manglende prisdata i ét af landene ikke kan beregnes bilaterale pariteter. Der gælder i sagens natur i særlig grad for lande, hvor der er betydelig forskel på de varer og tjenester, der omsættes fx mellem nord- og sydeuropæiske lande. Manglende pariteter beregnes i disse tilfælde via et tredje land, hvor der er pariteter for en sammenlignelig vare. Hvis der fx for Danmark og Italien mangler en paritet for en bestemt vare, mens der for en tilsvarende vare foreligger pariteter mellem Danmark og Tyskland og Tyskland og Italien, estimeres den manglende paritet mellem Danmark og Italien ved at sammenkæde pariteterne for Danmark/Tyskland og Tyskland/Italien.

Fisher-pariteter opfylder kriteriet for landeombytning. Derimod er de ikke transitive. Det betyder, at hvis der er tre lande A, B og C, svarer forholdet mellem PPP mellem A og C og PPP mellem B og C ikke til PPP mellem A og B: $PPP_{AC} / PPP_{BC} \neq PPP_{AB}$.

Matrixen kan gøres transitiv ved at anvende EKS-proceduren. Transitivitet opnås ved at erstatte PPP mellem hvert landepar med det geometriske middeltal opløftet til anden potens af den pågældende PPP og alle tilhørende indirekte PPP'er mellem parret, der er hentet ved at bruge andre lande som bro. De resulterende EKS-PPP'er afviger så lidt som muligt fra de oprindelige binære PPP'er.

Dvs. transitiviteten opnås ved at beregne de multilaterale købekraftpariteter. Hermed sikres, at sammenligninger mellem to lande kan foretages gennem et tredje land, med samme resultat som hvis sammenligningen foretages direkte.

De multilaterale pariteter beregnes ved hjælp af den såkaldte EKS-metode (Elteö-Köves-Szulc) som:

$${}_a EKS_b = \left(\prod_{j=1}^z {}_a F_j / {}_b F_j \right)^{1/z}$$

${}_a EKS_b$: Multilateral paritet mellem land a og b

${}_a F_j$: Fisher-pariteter mellem land a og land j

${}_b F_j$: Fisher-pariteter mellem land b og land j

Der multipliceres over de $j = 1, 2, \dots, z$ lande, der indgår i undersøgelsen. De beregnede EKS-pariteter er udtrykt med et bestemt land som sammenligningsgrundlag. Ved en simpel standardisering af EKS-pariteterne kan de normeres, således at sammenligningsgrundlaget (indeks = 100) bliver gennemsnittet af alle lande i undersøgelsen eller en bestemt gruppe af lande, fx EU-27.

For mere om metoden, se Eurostat-OECD metodologiske manuel om købekraftspariteter.

Eurostat - OECD Methodological manual on purchasing power parities

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-BE-06-002/EN/KS-BE-06-002-EN.PDF

8.Resultater

8.1 Hyppighed og revision (opdatering)

Resultaterne beregnes og offentliggøres årligt. Referenceperiode er kalenderåret. Foreløbige resultater foreligger 12 måneder efter referenceperiode. Eurostat foretager også en "nowcast" for året efter t+6 måneder. Det sker, når Eurostat modtager det første sæt nationalregnskabskøn over året t fra landene.

Nowcast producerer kun resultater på BNP-niveauet. Efter 24 måneder foreligger reviderede, men stadigvæk foreløbige resultater beregnet med reviderede nationalregnskabstal. Endelige resultater foreligger 36 måneder efter referenceåret. Disse resultater er endelige og revideres heller ikke i tilfældet af revision i forskellige landes nationalregnskabstal.

De endelige beregninger gentages kun under specielle omstændigheder – nemlig: For at tage højde for større ændringer i systemet til sammensætning af nationalregnskabet, eller hvis der opdages en fejl i enten basisdata eller beregningen. I 2004 publicerede Eurostat reviderede resultater for årene 1995 til 2000 – der var den periode, hvor EU-medlemsstaterne og lande, der er associeret med EU gik fra ESA 79 til ESA 95. Hvis der skal foretages en ny beregning, skal fejlen findes inden for tre måneder efter offentliggørelsen af de endelige resultater. Fejlen skal mindst resultere i en ændring på 0,5 procent i realt BNP pr. indbygger for mindst ét af de deltagende lande, for at resultaterne af den nye beregning skal offentliggøres og erstatte de resultater, der oprindeligt blev udsendt.

8.2. Implementeringskalendar

Alle undersøgelser på nær Maskiner og udstyr og Forbrugsgoder gennemføres årligt og implementeres således årligt i pågældende reference år. Som nævnt ovenfor for Maskine og udstyr anvendes interpolering for *non-survey* år. For forbrugsgoder gælder en anden implementeringspraksis: To undersøgelsesresultater for undersøgelsesåret medtages uden ændringer. For årene hvor der ikke blev gennemført pågældende undersøgelse, ekstrapoleres eller retrapoleres resultaterne ved anvendelsen af den detaljerede HICP. Tabel viser, hvordan de forskellige forbrugsundersøgelser implementeres for reference år 2009 ved den årlige aggregering.

Undersøgelse	Referenceår		
	2007	2008	2009
E06-1 (t-3)	ekstrapoleret		
E06-2 (t-3)	ekstrapoleret		
E07-1 (t-2)	implementeret uden ændringer	ekstrapoleret	
E07-2 (t-2)	implementeret uden ændringer	ekstrapoleret	ekstrapoleret
E08-1 (t-1)	retrapoleret	implementeret uden ændringer	ekstrapoleret
E08-2 (t-1)	retrapoleret	implementeret uden ændringer	ekstrapoleret
E09-1 t		retrapoleret	implementeret uden ændringer
E09-2 t		retrapoleret	implementeret uden ændringer
E10-1 t+1			retrapoleret

8.3. Præsentation af resultater

Resultaterne viser mv. de NR udgifter og PPPer, som nedenstående resultater er baseret på :

- de nominelle udgifter omregnet til euro og de tilsvarende indeks, samt indeks per indbygger
- de reelle udgifter omregnet med PPP og de tilsvarende mængdeindeks, samt indeks per indbygger
- prisniveau-indeks.

BNP per indbygger samt **prisniveauindeks** for varegrupper og aggregater, samt BNP betragtes som hovedprodukter af PPP undersøgelsen.

I EU-prisundersøgelsen angives fx **BNP per indbygger** omregnet med købekraftpariteten og opgjort som indeks med gennemsnittet af EU=100. Hvis fx indekset for det danske BNP per capita er 118 og det tilsvarende indeks for Spanien er 82, betyder det at det danske BNP per capita er 18% højere end EU-gennemsnittet, mens det spanske BNP per capita er 18% lavere end gennemsnittet.

Prisniveaujusterede økonomiske aggregater pr. indbygger har til formål at give en indikation af størrelsesordenen af disse i et land i forhold til andre lande. De kan derimod ikke bruges til en rangorden, hvis forskelle landene imellem er mindre end 5 procentpoint, da der er en vis usikkerhed omkring deres interne rangering.

I det såkaldte **prisniveauindeks** sammenholdes købekraftpariteten med den faktiske valutakurs, hvorved man får et udtryk for den reelle forskel i prisniveauet mellem landene. I eksemplet ovenfor koster et brød i Danmark 15 kr., men man kan nøjes med at veksle 11,25 kr. til 1,5 euro for at få et brød i Tyskland. Efter valutaomveksling er prisniveauet for brød med andre ord 33% højere i Danmark end i Tyskland. Hvis e er valutakursen (kr./euro) og PTy og PDK det generelle prisniveau i henholdsvis Tyskland og Danmark, beregnes prisniveauindekset som $(PDK/PTy)/e$. I eksemplet bliver det $(15 \text{ kr.}/1,5 \text{ euro})/7,5 \text{ kr./euro} = 1,33$, som angiver at prisniveauet er 33% højere i Danmark.

Prisniveauindekset er samtidig et mål for forskellen i valutaens købekraft hjemme og i udlandet. I eksemplet er kroners købekraft mindre i Danmark end i Tyskland, fordi valutakursen afviger fra købekraftpariteten. I Danmark har 15 kr. samme købekraft som $15 \text{ kr.}/1,33 = 11,25 \text{ kr.}$, der veksles til euro og bruges i Tyskland. Mere generelt betyder det, at fx 100 kr. i Danmark har samme købekraft som $100 \text{ kr.}/1,33 = 75 \text{ kr.}$, der veksles til euro og bruges i Tyskland.

Prisniveauindeks for varegrupper og aggregater op til BNP. I EU-prisundersøgelsen angiver prisniveauindekset prisniveauet i forhold til gennemsnittet af EU. Hvis fx Danmark har et prisniveauindeks på 126 og Spanien har et indeks på 95, betyder det at prisniveauet i Danmark er 26% højere end gennemsnittet i EU, mens prisniveauet i Spanien er 5% lavere end EU-gennemsnittet.

9. Forskelle og fælles træk mellem Eurostats og OECD PPP undersøgelse

Forskelle:

- Landedækning: Eurostat dækker EU 27 lande, EFTA lande, alle Balkan lande samt alle ansøgerlande. OECD dækker ikke-europæiske OECD medlemslande og en række af europæiske lande, der hverken er medlem af EU eller OECD.
- Tidsplan: Eurostat –årligt, OECD hver tredje år
- Eurostat publicerer med EU-27 = 100, mens OECD publicerer med OECD=100

Fælles træk:

- Samme metodologi – Èltetö-Köves-Szulc (EKS) metode
- Samme NRs udgiftsklassifikation
- Resultaterne publiceres i fællesskabet som standard set af tabeller, der dækker samme analytiske kategorier, samme lande og gruppe af lande;
- Resultater af de to øvelser overholder 'fixity convention' når de sammenlægges.

Den relative placering af landene kan ændres, når sammensætningen af den gruppe af lande, der sammenlignes, ændres. Da resultaterne for EU bruges til administrative formål, kræver Eurostat, at det kun er ét sæt af resultater, der anerkendes som det officielle resultat for EU. Eurostat og OECD er derfor blevet enige om, at de officielle resultater for EU-medlemsstaterne forbliver uændret, når disse lande medtages i sammenligninger med en større gruppe af lande, f.eks. OECD. Dette kaldes *fixity convention*. Den dækker alle lande, der deltager i Eurostat- og OECD-sammenligninger, samt alle lande der indgår i International Comparison Programme (ICP).

10. Distributionskanaler

Eurostat: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/purchasing_power_parities/data/database
- OECD: <http://www.oecd.org>

Eurostat: Statistics in Focus; årlig offentliggørelsen af foreløbige og endelige resultater for lande som deltager i ECP

OECD: National Accounts, årlig offentliggørelsen af resultater for de lande som indgår i OECD

Nyt fra Danmarks Statistik og Statistiske Efterretninger.